

Những mùa sen Kinh Bắc

■ ĐÔNG BẮC

Những mùa sen tôi đã đi qua dịu dàng quá đỗi. Dịu dàng như một bài thơ ai khê đọc giữa băng khuâng gió, se se nắng và huyền ảo ánh trăng. Ngày xưa khi tôi còn ở phố, sen về theo người giữa những chiếc lá ướp thơm từng nét vân tay. Giờ lạc giữa miền sen nở những giọt hương sắc đọng lại trong tôi mỗi mùa ngậy ngất.

Tùng tháng Năm đúng hẹn, tôi thường du ngoạn khắp miền Kinh Bắc để yêu sen. Sen thơ mộng bên dòng Ngũ Huyện thuở nào. Sen thênh thang ngoài ao, hay đứng cùng với lúa trên những thửa ruộng ngập nước. Những đầm sen giữa mùa nở rộ, hương thơm ngan ngát ven quốc lộ 18 khiến du khách có dịp đi ngang qua không khỏi ngỡ ngàng. Sen mọc tôn nghiêm trong ao trước sân đình, trầm mặc trong khuôn viên các ngôi chùa nghìn tuổi, nghe tiếng chuông vắng giữa thành Luy Lâu xưa cổ...

Có lần, tôi qua đầm sen rộng ở khúc ngoặt trên đường 286 lên thành phố. Nhìn từ xa, đầm sen rộng

bát ngát xanh ngắt nối liền với một rặng tre gió đùa lá reo xào xạc. Ban đầu tôi cứ ngỡ đó chỉ là một đầm rộng cho đến khi bước xuống tận sát mép nước. Hai đầm Đông và Tây ngăn cách nhau bởi một bờ cỏ nhỏ xíu, lá tốt um xòe ra che kín lối. Hai đầm sen sát nhau nhưng chỉ đầm Tây hoa nở rộ đúng mùa, còn đầm Đông toàn lá. Mỗi mùa lá cứ xanh rợp nhưng tuyệt nhiên không trở dù chỉ một nụ nhỏ. Người làng ở đây kể rằng, nhiều năm trước, cả hai đầm sen đều nở hoa. Có nàng con gái đẹp nhất thôn thường ra đầm Đông tắm. Một đêm mùa hạ trăng rời rọi, trời trong, gió tự tình, nàng nằm ngủ quên bên bờ đầm, yếm sồi ngang ngực, tóc xòa ra trên chiếc lá sen mới hái. Rạng sáng, hơi sương vương vít khắp không gian, nàng mới bừng tỉnh, chớp chớp đôi hàng mi cong vút. Nàng vừa ngồi chải tóc bên đầm Đông vừa cất lên tiếng hát trong vắt, lan xa khắp mặt đầm đánh thức từng đóa sen còn ngái ngủ. Nhưng những đóa sen vừa nở sớm mai thấy nhan sắc của nàng đều cụp hết cánh, nụ chưa nở cứ thế héo đi, từ đó sen đầm Đông dù lá tốt thế nào, nhất định không bao giờ trở

hoa. Giai thoại về người con gái khuôn mặt búp sen và giọng hát mê đắm khiến cho miền sen Kinh Bắc càng đẹp như trong cổ tích.

Hạ lại thêm một lần gửi tấm thiệp nắng vàng đến khắp nhân gian. Sen trong các ao đầm bắt đầu khoe những búp trắng búp hồng lộng lẫy. Tôi ngồi nhớ về những mùa sen mình đã đi qua khi nhịp sống Kinh Bắc đang chậm lại bởi sức ảnh hưởng ghê gớm của dịch Covid-19, cả một miền sen nằm giữa tâm dịch. Với bao mùa sen tôi đã đắm đuối dù khoảnh khắc bình minh hay hoàng hôn, trong nắng trưa khi mưa chiều ngồi bên bờ hồ dưới chân ngọn Tiêu Sơn, lúc rong ruổi suốt dọc đường sang chùa Bút Tháp, đến Lương Tài..., lúc nào tôi cũng thấy sen đẹp ngọc ngà. Sen ở đây mang cốt cách con người trải mấy nghìn năm thuần khiết thanh cao đầy ý chí và sức mạnh dẫu sống trong bùn lầy giữa nắng hè đỏ lửa. Người dân vùng Kinh Bắc cũng như sen dịu dàng mà cứng cỏi, nền nã mà kiên cường sẽ vươn lên kiêu hãnh bất kể phong ba bão táp. Khi chiến thắng dịch bệnh, người quan họ sẽ lại ngắm sen nở rộ cùng sen vui sen cười, sen hát...

Mùa dường như đang bước chậm lại. Tôi hình dung những đầm sen bát ngát ngoài kia, bỗng đang hé dần hé dần từng cánh mỏng đợi mềm mại tay người...